

POGANI – SUBAŠTINICI I „SUTJELO“

Bogojavljenje, C

U više slučajeva Ivan Pavao II. je znao nastupiti upravo proročanski. Za neke je poteze doista trebalo i Božjeg duha i hrabrosti. A on je stvarno neke stvari hrabro znao probuditi iz mrtvila. Tako je prije desetak godina pukla po svijetu šokantna vijest: po prvi puta jedan papa u Rimu odlazi u sinagogu gdje se sa svom jednostavnošću židovskim vjericima predstavlja kao mlađi brat. I to se zbilo nakon gotovo 1900 godina nepovjerenja i netrpeljivosti. Danas doista uočavamo kako je to bilo nadahnuto Duhom Božjim i žalimo što se to nije dogodilo puno, puno ranije.

Vrlo je vjerojatno da je jednako, ako ne i više, šokantno djelovalo na kršćane iz židovstva kada su vidjeli da se Kristovo spasenje otvara svima. Više od tisuću godina Židovi su živjeli u uvjerenju da su oni izabrani narod koji je jedini primio objavu živoga i pravoga Boga. Razumljivo je da su onda ipak nekako s visoka gledali ostale te da nakon toliko duge svijesti i vlastitom odabranju nisu mogli pojmiti da bi se njihov Bog, pravi Bog mogao na jednak način objaviti i drugim narodima i ponuditi im isto spasenje. A upravo se to događalo. Duboko je u Židovima bila svijest da su pogani bezbošci, nečist narod, ljudi koji ne poznaju Zakona. I sad oni, po vjeri u Isusa Krista imaju udjela u istom obećanju. Valja razumjeti da su mnogi Židovi iz kršćanstva bili zbunjeni. Pa ipak, Bog želi da se njegovo spasenje proširi po svoj zemlji, kao što je već naznačeno u prorocima.

A upravo je to osnovna poruka ovoga blagdana. Podsjetimo se: Isusu su se prvi poklonili nezatni i prezreni pastiri, a zatim su došli mudraci s Istoka, dakle stranci. To je već prvi pokazatelj da se Kristovo spasenje okreće svima. Neće li Isus kasnije pohvaliti onoga rimskoga satnika govoreći kako takve vjere još nije vidio u Izraelu. Nije li Isus u dva navrata pohvalio prezrene Samarijance: jedanput u svojoj prisposobi o milosrdnom Samarijancu, a drugi puta kad su se bila očistila desetorica gubavaca, a samo jedan od njih, Samarijanac, došao da se zahvali?

Tako je postupala i prva Crkva. rano su izišli iz okvira Palestine i proširili Radosnu vijest po cijelom ondašnjem svijetu. A sve su to mahom bili Židovi, odgojeni u samosvijesti o svojoj posebnosti i vlastitom odabranju. Očito je da je Duh Božji krenuo posve drugim stazama. Riječ je Božja prerasla uskogrudnost židovskih pismoznana.

Međutim, napast samozatvaranja pojedinih vjernika ili pojedinih vjerskih skupina stalna je. Vjernici se nažalost - a neće to baš biti od Božjeg Duha! - koji puta zatvaraju u elitne skupine i u svoje vlastite uske interese, smatrajući se (i nesvjesno) nekako vjericima prve klase. A Božja riječ je po naravi takva da obuhvaća svakog čovjeka. Ona je, kako bi to Isus slikovito rekao, poput kvasca koje prožima cijelo tijesto. Koliko smo se puta tijekom duge povijesti Crkve mogli iznenaditi vidjevši na koga sve pada Božji odabir i koji to ljudi preuzimaju ključne uloge. Sjetimo se samo Pavla, Ambrozija, Augustina, Franje! Doista ne bismo htjeli da i na nas padne Isusov prijekor upućen farizejima kako ne ulaze u Kraljevstvo Božje, a i drugima zaprečavaju put. Naprotiv, htjeli bismo biti baštinici radosti evanđelja koje se širi do srca svakog čovjeka.

Zvonko Pažin